

hans Regjering vare hans Naadgivere med Hensyn til Sorø Academi; men jeg troer, at hans Planer i saa Henseende ere noget af det Uklareste, som nogeninde er blevet tænkt, og jeg troer, at det er Noget, man er bleven enig om at forkaste, at oprette egne særlige Dan- nelsesanstalter for Folk, der senere skulle be- stæftiges i særlige Stillinger. Vi have i den Henseende gjort bedrøvelige Erfaringer; baade Landcadetacademiet og Søcadetacademiet have tilstrækkelig vist, hvortil det fører, forud at bestemme Drengene til bestemte offentlige Stil- linger. Jeg har det samme Duffe som den ærede Minister, at den Samfundsclasse, som han selv tilhører, maatte komme til at spille en større Rolle i vort offentlige Liv end hid- til, og jeg betragter det nye Forsatningsudkast som en meget god Indledning dertil; men jeg vilde beklage, om man samtidigt med dette Skridt vilde oprette en særegen Godseierskole. — Forøvrigt vil jeg blot endnu bemærke, at det ikke er mig, som stiller Ministeren de store Opgaver; jeg har ingen Berettigelse til at stille dem; men det er Tiden, der stiller dem, og jeg har kun gjort mig til det svage Organ for den Trang, som jeg troer paa mange Steder er tilfiede.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Jeg maa i Anledning af den ærede sidste Talers Uttring angaaende Sorø Academi bemærke, at jeg maa være bleven complet misforstaaet af ham. Jeg har ikke tænkt paa at oprette nogen Godseierskole eller noget adeligt Academi i Sorø. Jeg har tænkt mig, at den Dannelsesanstalt, som jeg antydede, vilde blive søgt ligesaa godt af Bønder- sønner som af Andre, og at en saadan fri Dan- nelse, som der skulde meddeles, vilde være gavnlig, fordi den kunde kasse os Folk, som, uden at være særlige Fagmænd, vare stikede til at tage activ Deel i det communale Liv og i Repræsentationen. Jeg maa derfor forvare mig imod, at der i mine Ord skulde have ligget endog den fjerneste Antydning af, at jeg havde tænkt mig at ville oprette en saadan Godseier- skole i Sorø, ligesaa lidt som jeg troer, at det laae i Kong Christian den 8des Plan. — Jeg skal ikke videre komme ind paa det ærede Medlems

Uttringer om Theaterchefen, men kun sige, at naar han ikke fandt mit Forsvar begrundet, saa finder jeg, at det samme maa være i endnu høiere Grad Tilfældet med hans Angreb, for- saavidt det støttede sig paa en Betragtning af, hvilket Mødermaal denne Mand har. Jeg troer, som sagt, at denne Angrebsgrund til- visse er endnu mindre begrundet end de Grunde, jeg har tilladt mig at anføre til hans Forsvar. — Forsaavidt den ærede 4de Landssthingsmand for 4de Kredts (Sonne) gjorde en Henstilling til mig angaaende Fortolkningen og Anvendelsen af Kirkesynsloven, saa vil han let indsee — hvad jeg ogsaa troer det ærede Medlem for- udsætter —, at jeg ikke her kan inklade mig paa de særlige Tilfælde, han omtalte, som ere mig fuldstændigt ubekjendte og ere passerede fra Ministeriet inden den Tid, jeg overtog det. Men, naar han med Opmærksomhed har fulgt denne Branche, saa turde det være muligt, at han har kunnet see, hvad jeg troer er Tilfældet, at der er anvendt en noget mildere Fremgangs- maade mod Kirkerne i de sidste Aar, og jeg kan berolige ham med den Udtalelse, at, for- saavidt det skulde falde i min Haand at maatte skære bort af Kirkenes specielle Formue, skal det ske med Forsømmelse. Men ved Si- den deraf maa det være mig tilladt at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Mi- nisteriet tilvisse er uheldigt fallet i denne Sag, idet man gjennem den nævnte Lov er kommen ind paa Foranstaltninger, som nød- vendigviis udfordre store Udgifter, og de Bil- der, hvorfra man skulde tilveiebringe Pengene, naar man ikke skal tage dem som Laan af en- kelte Stiftelses Midler, skulde saa sparsomt, at det næsten er umuligt for Ministeriet at und- gaae, at det i mange Tilfælde maa see ud, som om de enkelte Kirker bleve rammede noget haardt. Ved Siden heraf maa jeg ogsaa frem- hæve en Omstændighed, som det ærede Med- lem ikke vil kunne modsige, nemlig at, naar saadanne locale Bestyrelser have Midler under Hænder, og de see, at der er Fare for, at de vilde blive anvendte til andre fjernere Diemed, saa vise de en mærkvaerdig Opsindsomhed ved at udfinde Mangler, til hvis Afhjælpning disse Penge godt kunne anvendes, og det er meget muligt, at de endogsaa faae saadan en Man-